

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 111.500 van 15 oktober 2002

A.74.477/VIII-2851

In zake: **VAN POPPEL** Robert,
André Crabbestraat 5
1200 Brussel,

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Binnenlandse Zaken.

DE RAAD VAN STATE, VIIIe KAMER,

Gezien het op 26 mei 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Robert VAN POPPEL de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 19 maart 1997 betreffende de opleiding, brevetten en loopbaan van de leden van de brandweer, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 26 maart 1997;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevrouw DEBUSSCHERE, eerste auditeur;

Gelet op de beschikking van 24 januari 2002 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 17 juni 2002, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 13 september 2002;

Gehoord het verslag van mevrouw DAURMONT, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van mevrouw CADIAT, adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van mevrouw DEBUSSCHERE, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak:

Het bestreden besluit strekt ertoe de opleiding van de leden van de brandweer te regelen, de voorwaarden waaronder ze hun brevet kunnen behalen vast te stellen, en het bezit van bepaalde brevetten verplicht te maken door ze op te leggen als benoemings- of bevorderingsvoorwaarde.

Het besluit is in juni 1996 in ontwerpfase voor advies voorgelegd aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State. Op 17 juli 1996 heeft de Raad van State een advies uitgebracht luidens hetwelk het vormvoorschrift terzake van het betrekken van de gewestregeringen niet vervuld was.

Op 12 december 1996 is dezelfde tekst aan de afdeling Wetgeving voorgelegd. De Raad van State heeft opnieuw het advies uitgebracht dat het vormvoorschrift terzake van het betrekken van de gewestregeringen in werkelijkheid niet vervuld was zodat het ontwerp niet in zoverre gereed was dat het onderzocht kon worden.

Op 19 maart 1997 heeft de Koning het bestreden besluit goedgekeurd en als volgt de spoedeisendheid ervan gemotiveerd:

" Overwegende dat de bepalingen met betrekking tot de opleiding van de brandweermannen verschillende gevolgen hebben voor hun loopbaan;

Overwegende dat het voor talrijke gemeenten onmogelijk is om onderluitnants te benoemen die bovendien het bevel over de hulpoperaties moeten kunnen voeren;

Overwegende dat derhalve onverwijld de nodige maatregelen genomen moeten worden".

Dit besluit is genomen "gelet op het overleg met de gewestregeringen tussengekomen op 19 maart en 12 november 1996".

Het is gewijzigd bij een koninklijk besluit van 19 april 1999 tot vaststelling van de geschiktheids- en bekwaamheidscriteria alsmede van de benoembaarheids- en bevorderingsvoorwaarden voor de officieren van de openbare brandweerdiensten en bij een koninklijk besluit van 14 december 2001 tot wijziging van laatstgenoemd besluit.

Verzoeker is eerste sergeant sedert 27 april 1992, levert het bewijs dat hij regelmatig de functie van adjudant uitoefent en dat hij gesolliciteerd heeft naar de graad van adjudant in het kader van een bevorderingsprocedure die gestart is in februari 1995; verzoeker is thans met pensioen;

Overwegende ambtshalve dat, aangezien het om een verordenende handeling gaat, die gedurende verscheidene jaren op verzoeker van toepassing is, de pensionering van verzoeker geen gevolgen heeft voor de ontvankelijkheid van het beroep;

Overwegende dat verzoeker een eerste middel ontleent aan schending van artikel 3, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van het algemene beginsel van behoorlijk bestuur en zorgvuldigheid; dat hij uiteenzet dat de afdeling Wetgeving van de Raad van State geen advies heeft uitgebracht over de bestreden handeling, terwijl zulks een substantieel vormvoorschrift is; dat hij uitlegt dat de afdeling Wetgeving geweigerd heeft een advies uit te brengen omdat een bepaald vormvoorschrift niet was vervuld; dat de verwerende partij volgens hem beslist heeft daaraan voorbij te gaan en spoedeisendheid aan te voeren; dat hij dan ook van mening is dat de motivering van de spoedeisendheid niet aanvaardbaar is aangezien, gesteld dat ze juist is, ze uitsluitend te wijten is aan de overheidsinstantie zelf;

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat dat argument niet opgaat aangezien de zaak effectief spoedeisend is, en deze spoedeisendheid gemotiveerd is in de bestreden handeling; dat ze verklaart dat in de praktijk talrijke gemeenten te kampen hadden met een tekort aan officieren, aangezien de opleiding voor het behalen van het brevet niet nauwkeurig geregeld was zodat de officieren geen brevetten hadden en de overheden geen cursussen meer organiseerden; dat sommige gemeenten echter desalniettemin bevorderingen verleenden, die de toezichthoudende overheden nietig hebben moeten verklaren; dat het tekort aan officieren de veiligheid van personen en goederen in het gedrang dreigde te brengen; dat ze van oordeel is dat artikel 27 van de bestreden handeling een einde heeft gemaakt aan die toestand door de benoeming mogelijk te maken van stagedoende onderluitenanten die in dienst waren op de datum van inwerkingtreding van dat besluit, zelfs indien zij geen houder zijn van het brevet van onderluitenant; dat ze onderstreept dat krachtens artikel 14bis, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, het eventuele ontbreken van coördinatie van het beleid van de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten, niet aangevoerd kan worden door natuurlijke personen;

Overwegende dat verzoeker erop wijst dat hij sedert mei 1988 voldoet aan de voorwaarden om deel te nemen aan een examen voor adjudant; dat in november 1997 15 van de 35 betrekkingen van adjudant en opperadjudant vacant waren en er in het operationeel kader geen personeelslid meer is dat bevorderd kan worden tot de graad van adjudant; dat hij van oordeel is dat het argument van de spoedeisendheid ontkracht wordt door de lange opleidingen en door het feit dat de inwerkingtreding van de bestreden handeling op zich nog niet inhield dat zulke opleidingen georganiseerd zouden worden door de brandweerscholen; dat hij erop wijst dat de enige school waartoe het personeel van de DBDMH toegang heeft, in november 1997 geen enkele van de opleidingen genoemd in het bestreden besluit heeft georganiseerd;

Overwegende dat de verordeningsbepalingen die dateren van voor de bestreden regeling, en die de loopbaan en de opleiding van de leden van de brandweer regelen, er niet aan in de weg stonden dat officieren in die diensten werden benoemd, en zulks ondanks het feit dat ze niet in het bezit waren van het vereiste brevet, zoals blijkt uit het administratief dossier; dat weliswaar tegengestelde beslissingen zijn genomen, maar de spoedeisendheid die daarbij is aangevoerd zodat het advies van de Raad van State niet ingewonnen hoefde te worden, in het

onderhavige geval niet gerechtvaardigd lijkt; dat immers, zoals hierboven reeds is gezegd, niet alleen er nog andere manieren waren om de aangevoerde tekortkomingen van de vorige regeling te verhelpen, maar de verwerende partij daarnaast ook niet betwist dat de brandweerscholen geen opleidingen hebben georganiseerd - in ieder geval niet in bepaalde delen van het land - kort na de inwerkingtreding van de bestreden regeling; dat bovendien niets in het dossier erop wijst dat de verwerende partij zodanig naarstig te werk is gegaan bij het nemen van de bestreden maatregel, dat ze de aangevoerde spoedeisendheid kan wettigen; dat het verzoek om spoedbehandeling in casu bestempeld kan worden als misbruik van procedure door de verwerende partij om zich aan substantiële vormvereisten te onttrekken, onder meer aan een daadwerkelijk overleg met de gewestregeringen voor het uitwerken van het desbetreffende beleid, terwijl de afdeling Wetgeving tot twee maal toe de aandacht van de verwerende partij op die wettelijke verplichting had gevestigd; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat het andere middel van het beroep, gesteld dat het gegrond is, niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het koninklijk besluit van 19 maart 1997 betreffende de opleiding, brevetten en loopbaan van de leden van de brandweer wordt vernietigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vijftien oktober tweeduizend twee door:

Mevr.	DAURMONT,	staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr.	GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	GUFFENS,	staatsraad,
Mevr.	HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ

O. DAURMONT

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GEÛRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.